

Iñaki Barrena

EKOLOGISTAK MARTXAN-EKO KIDEA

Kukutza

Donibane egunaren bezperan, Banco de España kalean geunden –EHUk Bilbon duen egoitzan– deshazkunderi buruzko ikastaro batean. Kanpotik etorritako jendearekin komentatu genuen, bertan –hamar urtez– Alde Zaharreko gaztetxea egon zela. Berri txarra heldu zen orduan: “Kukutza deslojatu nahi dute Errekaldeko orube horretan etxebizitza berriak eraikitzeko”.

Okupazioaren mugimendua eta gazte-txeak dira pentsamendu kritiko eta ekimen solidarioen sortzaile nagusietarikoak, baita harrobi ederra beste herri mugimendu eta ekimen sozio-politikoentzat ere. “Antisistemikoak” eta “integrazinak” tituluak ezarri zaizkie, baina denetarik jendea murgiltzen da euren hormen artean; adinez eta kolorez, filosofiaz eta praktikaz. Aniztasun hori, euren indarra da.

Kukutza ikur abegikorra eta erreferentzia sozio-politiko sendoa bihurtu da azken hamairu urteotan Errekaldeko auzoan hain zuzen ere, baina mundu zabalean ere eza-gutua eta maitatua da. Eta gorrotatua noski, Bilboko patrizio eta gobernariaren aldetik. Nazioartean irudi distiratsua eta garaileen xarma paseatzen dituen hiriak, antza, ezin du horrelako okupazio adibiderik onartu. Eta modu horretan, txanpon beraren bi aldeak

IÑIGO AZKONA

Guztion elkartasuna,
laguntza eta
esfortzuarekin
Kukutzak bizirik
iraun lezake.

Kukutza ikutu bez!

agertzen dira, aurpegian Bilboko marka internacional eredugarria eta ifrentzuan auzo baztertuen exenplu kontrajarriak.

Errekalden –frankismoaren arotik gaur egunera– erresistentzia eta marjinazioaren aurkako kultura politiko sendoa errotu da. Bilboko auzo borrokalaria eta alboratua harro dabil bertan –auzoaren erdian okupatutako fabrika horretan–, astero antolatzen diren ekintzekin. Berriz ere, konfrontaziozko sasoi latzak datoz. Eta legea, aberastasuna eta jabego pribatuaren defendatzaileak laster agertuko dira etekinen eta korrituen bila.

Okupazioak, autonomiak eta auto-organizazioak ez dute lekurik titaniozko Bilbon? Baliteke. Baina hiri magaleko auzoen eta erdigune txukunaren arteko orekarik eta elkar komunikaziorik ez dagoen bitartean, txanponaren alde iluna beti egongo da prest aurpegi politari akatsak ateratzeko.

Alde Zaharreko Gaztetxea kultura eta unibertsitateko egoitza bat bihurtu zuten lehenago. Kukutzan beste plan batzuk dituzte: krematistikoak, materialistagoak... Asko dira elkargune aberasgarri honen alde atera direnak eta prest daudenak erasoari eusteko. Guztion elkartasuna, laguntza eta esfortzuarekin Kukutzak bizirik iraun lezake.

Kukutza ikutu bez! ■

TXANDAN

Amatiño

Aro berria, omen

Euskadiko Jaurlaritzan parte har zezan gonbitea luzatu zien EAJk ETArri zein ezker abertzaleari 1970an, eta *Branka* aldizkarian (1971ko otsailean) erantzun zitzaion, denbora ez dela alferrik igarotzen, 1936tik 1971ra 35 urte pasatuak zirela eta aldatzeko ordua zela. Alegia, 1936an “21 urte zituztenak, gaur 56 urte dituzte” gogoratu zitzaaien jeltzaleei.

Bai, seguru asko 35 urtean gauzak dezente aldatzen dira eta 1971an 56 urte zituzten guda-riak zahartzat jotzeko arrazoirik bazuen ETAk. Kontua da, ordea, 1959an ETA sortu zenetik,

35 urte ezezik 52 joan direla eta 1959an 21 urte zituztenek 73 urte dituztela egun.

ETAk 56 urteko jeltzaleak jubilatuta gura izan zituen 1971n, baina berak orain 73 urte izan arren ez du bere burua jubilatuta nahi. Are gehiago, azken agirian ETAk gogorazti nahi izan digu zelatan jarraitzen duela ezker abertzalea ondo porta dadin.

ETArek balantza mortala da gero. Alzheimerrek jotako agure agintzaile narzisista baino ez da eta, azkenean, duela berrogei urte ontzat eman ez zuen Eusko Jaurlaritzan sartzeko alda-ba jotzen amaituko du, “aro berria” heldu dela-koan. ■